

Columbus loopt

Columbus verveelt zich. Hij bedenkt dat hij met zijn vriend Amal kan spelen. Hij vraagt aan zijn moeder of het mag. ‘Ja hoor, dat is goed’, roept zijn moeder.

Hij gaat op weg naar de grote, groene boom waar ze altijd samen spelen. Terwijl hij loopt, ruikt hij de groene blaadjes aan het boompje waar hij langsloopt.

Terwijl hij loopt, voelt hij de grond onder zijn voeten. Het zand kriebelt. Terwijl hij loopt, hoort hij de wind door de bomen waaien.

Terwijl hij loopt, voelt hij de zon op zijn rug.

Hij loopt verder. En ineens denkt hij aan gisteren. Aan de ruzie die hij met mama heeft gehad. Dat was niet leuk. Hij voelt zich verdrietig. Dan denkt hij aan de toets die hij morgen moet maken op school. Het is moeilijk, zal hij het wel goed doen? Hij is bang dat het niet goed zal gaan. Wat is hij zenuwachtig.

Dan hoort hij zijn naam roepen. Het is zijn vriend Amal. O, hij is al bij de grote, groene boom aangekomen. Amal en Columbus spelen tikkertje. Columbus hoort zijn vriend lachen, hij voelt de zon op zijn rug. Hij voelt hoe hij rent. Dan voelt hij hoe hij wordt getikt. Hij is nu de tikker. Columbus loopt achter Amal aan.

